

[Fuglsang.]

Køgebugtloven, fordi der i mellemtiden er oprettet dette hovedstadsråd, men vores glæde er ikke så fuldkommen og ren, som nogle af ordførerne har givet udtryk for. Der ligger jo stadig væk problemer, bl. a. spørgsmålet om omkostningerne. Der tales om, at staten sparer, men i hvert fald en del af det, staten sparer, bliver jo væltet over på kommunerne, som så mange andre statslige udgifter gør det i øjeblikket. Det er også sådan, at de problemer, der ligger dernede, stadig væk er uløste og, som det også er sagt her fra talerstolen, måske kan risikere at blive forsinket.

Der er også problemer ud over den inddæmning, der tales om. Jeg giver dem ret, der har nævnt betydningen af S-banen, og jeg tror, en enkelt ordfører også har nævnt generne fra lufthavnen i Tune, forurening og den slags ting. Disse problemer ligger stadig væk og venter nede i området.

Miljøministeren (*Holger Hansen*):

Jeg tror, jeg er i stand til at takke for en principiel velvilje over for dette lovforslag fra alle partier, selv om jeg naturligvis godt har bemærket mig, at der var enkelte ordførere, som havde nogle, skal vi sige lidt mere kritiske bemærkninger til de følger, den beslutning dette lovforslag indebærer, kunne tænkes at have.

Jeg vil gerne først gøre den meget generelle bemærkning, at baggrunden for dette lovforslags fremsættelse jo er helt tydelig, nemlig, at planlove bør være enkle og overskuelige, og at administrationen naturligvis også bør være det. Jeg har følt, at det ikke ville være rimeligt og hensigtsmæssigt, at vi, samtidig med, at hovedstadsrådet er etableret pr. 1. april 1974 med ansvar for planlægningen, endda i en særlig lovgivning, skulle have en statslig planlægning i nogle af kommunerne inden for dette hovedstadsområde. Det har jeg anset for at være uheldigt, og jeg mener ikke, det ville være rimeligt at køre videre, hverken over for staten eller over for det hovedstadsråd, som har ansvaret for den regionale planlægning i dette område. Det er da også et synspunkt, som jeg har forstået ordførerne deler.

Må jeg så gøre nogle bemærkninger til hr. Knud Damgaard og andre, der var inde på spørgsmålene om, hvorvidt det nu var mu-

ligt at videreføre den planlægningsopgave i Køge Bugt-området, som jo ikke er ført til ende.

Må jeg sige helt tydeligt, at det naturligvis er min opfattelse, at det planlægningsarbejde, der er i gang, skal videreføres, og at det skal videreføres under hovedstadsrådets regie, som der allerede ligger regler for i den lovgivning, der er vedtaget her i folketinget, på disse områder.

Jeg deler ikke hr. Gunner Baunsgaards opfattelse, som jeg i øvrigt er lidt forbavset over at høre, af, at det nok var tvivlsomt, om hovedstadsrådet kunne overskue disse problemer. Når hovedstadsrådet i udtalelsen om dette lovforslag har erklæret sig rede til at løfte denne opgave, så anser jeg hovedstadsrådet for at være kompetent dertil. Det ville vist være besynderligt, om en sådan situation ikke var til stede. Hovedstadsrådet er jo ikke hvem som helst. Det er det største regionalpolitiske råd, vi har i landet, også på regionplanlægningens område, og jeg anser det for helt klart og tydeligt, at hovedstadsrådet vil kunne løse disse opgaver.

Hr. Gunner Baunsgaard udtrykte nogen forbløffelse i anledning af forskellige af de ting, der står i bemærkningerne. Jeg må erkende, at jeg blev lidt forbløffet over denne tilkendegivelse af, skal vi sige, mindre tiltro til hovedstadsrådets evne i denne henseende. Jeg deler altså ikke denne mistro eller mindre tro på, at hovedstadsrådet vil være i stand til at føre denne opgave videre. Jeg føler mig overbevist om, at hovedstadsrådet, når det ved denne lovs gennemførelse får denne opgave, vil sikre såvel den ene som den anden side af denne sag.

Den ene side er den, at den almindelige planlægning føres til ende. Nu er det nok et lidt forkert udtryk, for en planlægning føres aldrig til ende, livet skulle jo gerne gå videre, men at denne planlægning videreføres på rimelig vis.

Den anden side er den, at staten, som det er fremhævet, har nogle forpligtelser over for dette område, som jeg vedkender mig.

Jeg er også sikker på, at ordførerne har lagt mærke til, at jeg i min fremsættelse til dette forslag har redegjort for, hvordan jeg har lagt op til en løsning af inddæmnings-spørgsmålet. Jeg tror, at det vil være muligt at løse det, og jeg ser med forventning frem